

ger deri, ikke kan opfyldes paa en retfærdig og billig Maade. Man sammenblander Personen og Tingen; thi Personens Virksomhed er den at træde ind som Kriger, og Tingen er Eiendommen, der skal bære Skatten. Jeg troer saaledes ikke, at dette Forslag hviler paa en rigtig Grundvold, eller at der er Midler til at udføre det paa en nyttig og hensigtsmæssig Maade.

Bonløffe: Naar man er overbeviist om, at Frivilligheden vækker saavidt, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgtreds (Vesßen) antager, behøver man slet ikke Lovforslaget; men da dette Lovforslag er fremkommet, saa maa man mene, at der føles Trang til Loven, og det forekommer mig da, at man bør gjøre den saa fylldig som muligt, og for at gjøre det maa man antage det Endringsforslag, der er fremkommet fra fire ærede Medlemmer. Det er, efter min Mening, ikke Kommunalbestyrelsen overladt at give Forslud til Familier, hvis Forsørgere indkaldes, for at de kunne betale deres Skatter, uden at dette bliver tilladt ved særlig Lov. Det forekommer mig, at det vil være urigtigt, om den Mand, som gaaer i Krig og har en Eiendom hjemme, der kan føde hans Familie, skulde miste sin Eiendom og gaae fallit, medens Staten maaskee ved et lille Offer paa 20 à 30 Rd. kunde holde ham oppe. Eiendommen kan muligviis være forgjældet nok, saa at den kun yder liden Sikkerhed, og Eieren derfor intet Laan kan faae i den, og naar da Beboerne i Kommunen ikke ad Frivillighedens Vej ville gjøre dette Forslud, bør dog Kommunalbestyrelsen idetmindste bemyndiges til at gjøre det. Her tales ikke om, at den skal gjøre det. Hertil kommer endnu, at Kommunalbestyrelsen jo senere kunde fordre disse Penge tilbage, enten alle i det Hele eller deelviis, og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Forslaget.

J. M. Hansen: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) gjorde dette Endringsforslag overordentlig stor Vret. Han har stillet op imod det to Hovedindvendinger, der gik igjennem Alt, hvad han sagde, og som staae

i direkte Modstrid med hinanden, idet den ene Deel af hans Argumentation gik ud paa, at Forslaget indførte nogen Tvang til at hjælpe, og den anden Deel, at det ikke indførte en saadan Tvang. Den ærede Rigsdagsmand begyndte med at sige, at det ikke gik an, at Kommunalbestyrelserne skulde yde en saadan Hjælp, men det er en Misforstaaelse . . . (Tscherning; Jeg beklagebe, at de ikke skulde!). Jeg afbrød ikke det ærede Medlem, da han talte. Det ærede Medlem sagde, om det var rigtigt, at en Eiendomsbesidder, der ikke kunde svare sine Skatter, naar han var hjemme, skulde hjælpes dertil af Kommunalbestyrelsen, naar han ikke var hjemme. Dette viser kun, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, hvorledes Forslaget lyder. Forslaget siger: at „de Familiefædre, der ere indkaldte til Tjeneste i Hæren, og hvis Formuesforfatning er en saadan, at de paa Grund heraf ikke kunne erlægge deres Skatter o. s. v.“. Men naar de allerede, før de bleve indkaldte, ikke kunde erlægge deres Skatter o. s. v., saa er det jo ikke paa Grund af, at de ere indkaldte, at de ikke kunne erlægge dem, og de komme da slet ikke ind under dette Forslag. Altsaa er denne Indvending kun fremkommen, fordi det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, hvorledes Forslaget er affattet. Naar han siger, at man ikke kan paalægge Kommunen at afgive et Skjøn af denne Art, da gad jeg vist, hvorledes det da gaaer an at paalægge Kommunalbestyrelserne at afgive Skjøn om saamange andre beslægte Sager, f. Ex. Pattigsager og deslige. Det forekommer mig, at det just er Sager af denne Art, hvortil de ere kaldede at afgive deres Skjøn, og det Skjøn, som de her skulle afgive, er jo aldeles ikke af nogen anden Natur end det, de ere tvungne til saa tidt at afgive ligeoverfor Beboerne af Kommunen. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at personlige Hensyn ville gjøre sig gjældende, da vil jeg indrømme, at Sligt ganske vist ikke kan forebygges, men dette stæer ogsaa i alle andre Forhold, og lader sig ikke forhindre, hvor man vil lægge et saadant Hverv paa en Person eller paa en Forening af Personer; dersom man overhovedet vilde forebygge saadanne Misbrug, vilde man ikke kunne tillægge hverken Kommu-